

BARLA LÂHİKASI ESERİNİN İÇERİĞİ

- **Takdim**
- **(Yirmi Sekizinci Mektup'tan) Yedinci Risale Olan Yedinci Mesele**
“Onlara söyle ki: Allah'ın lütfuyla ve rahmetiyle -ancak bununla ferahlansınlar.- Bu, onların dünyada toplayıp durduklarından daha hayırlıdır” (Yunus Sûresi, 10:58.) âyetinin, Risale-i Nur talebeleri hakkındaki önemli bir sırrını, yedi ilâhî yardımı açıklar
Mahrem bir suale cevaptır: Risale-i Nur'un tesiri hakkında sorulan bir sorunun cevabı
- **Mukaddeme**
- **Yirmi Yedinci Mektup ve Zeyilleri**
- **(1) Hulûsi Beyin mektubudur.** Hulûsi Bey, Kur'ân ve iman hakikatlerini bu asrın insanına anlatmanın önemini belirterek, Üstad Bediüzzaman'ın Kur'ân ve iman hizmetindeki görevinin henüz bitmediğini altı madde ile açıklar.
- **(2) Hulûsi Beyin mektubudur.** Allah için muhabbetin önemini anlatır.
- **(3) Hulûsi Beyin mektubudur.** Hulûsi Bey, Kur'ân hakikatlerini duyurmakla görevlendirilen Üstad Bediüzzaman'a hizmet etmenin hayatındaki tek gayesi olduğunu anlatır.
- **(4) Hulûsi Beyin mektubudur.** Tarikatlar hakkında Üstad Bediüzzaman'dan aldığı dersin önemini ifade eder.
- **(5) Hulûsi Beyin mektubudur.** Risale-i Nur'un, Nûr isminin bir tecellisi olarak, bu asırdaki insanların ihtiyacına binaen, zamanın şartlarına uygun olarak yazdırıldığını anlatır.
- **(6) Hulûsi Beyin mektubudur.** Otuz İkinci Sözün Üçüncü Mevkıfında çok yüksek mânâların bulunduğunu, bu Risalenin diğer bütün Risalelere nisbeten, daha fazla parlayan ve etrafa nur saçan bir yıldız olduğunu ifade eder.
- **(7) Hulûsi Beyin mektubudur.** Kur'ân hizmetinde, Üstad Bediüzzaman'a “Ashab-ı Kehf” gibi arkadaş olduklarını yazar.
- **(8) Hulûsi Beyin mektubudur.** Hulûsi Bey bu mektubunda, Kur'ân hizmetinde, acz ve fakrına bakmayarak gayret etmenin önemini anlatır.
- **(9) Hulûsi Beyin mektubudur.** Mektuplarındaki ifadelerinde niçin Üstad Bediüzzaman'ı taklid ettiğini izah eder.
- **(10) Hulûsi Beyin mektubudur.** Kur'ân'ın bir nuru olan Risale-i Nur'un, Allah'ın izniyle, insanları karanlıktan aydınlığa çıkardığını dile getirir.
- **(11) Hulûsi Beyin mektubudur.** Mu'cizat-ı Ahmediye Risalesi olan On Dokuzuncu Mektubun kendisinde bıraktığı tesiri anlatır.
- **(12) Hulûsi Bey bu mektubunda,** Mektubat'ta yer alan Dördüncü Mektup hakkındaki mülâhazalarını dile getirir.
- **(13) Hulûsi Beyin mektubudur.** Şu isyan, tuğyan ve küfür asrında Üstad Bediüzzaman'ın, İslâm ümmetine Cenâb-ı Hakkın gönderdiği bir lütuf

olduğunu yazan Hulûsi Bey, kendisinin Nur yoluna ulaşmasına vesile olduğu için Üstada duada bulunur.

- **(14) Abdülmecid Nursî'nin mektubudur.** Kendisine ulaşan bazı Risalerden dolayı yaşadığı sevinci dile getirir ve lafzî bir üstada bedel bir çok mürşide kavuştuğunu yazar.
- **(15) Hulûsi Beyin mektubudur.** Kendisini teselli eden iki cihetin olduğunu yazan Hulûsi Bey, elindeki Risaleler vasıtasıyla sürekli olarak Üstad Bediüzzaman'ın mânevî sohbetinde bulunduğunu, ikinci olarak da Üstada duyduğu muhabbetin “hubb-u fillâh” mertebesinde olduğunu dile getirir.
- **(16) Hulûsi Beyin mektubudur.** Risale-i Nur'un mânevî bir güneş, her bir risalenin de birer yıldız ve Otuz İkinci Sözün ise bu yıldızlar içinde çok parlak bir yıldız olduğunu belirtir.
- **(17) Hulûsi Beyin mektubudur.** Her işinde Allah'a dayandığı için, içinde bulunduğu ağır şartlara rağmen ümitsizliğe düşmediğini belirtir.
- **(18) Hulûsi Beyin mektubudur.** Kendisini Risale-i Nur'un emanetçisi olarak gördüğünü yazan Hulûsi Bey, Cenâb-ı Hakkın inâyeti ve Üstadın dualarıyla, lâıyk olan kulaklara duyurabileceğini ümit ettiğini söyler.
- **(19) Hulûsi Beyin mektubudur.** Risale-i Nur'u mütalâa ettiği, yazdığı ve gücü nispetinde başkalarına tebliğ için harcadığı vakitlerin hayatının en mübarek anları olduğunu beyan eder.
- **(20) Hulûsi Beyin mektubudur.** Yirmi Dördüncü Sözün Birinci ve İkinci Zeyillerini iki farklı cemaate okuduğunu ve dinleyenlerin hayranlık içinde kaldıklarını dile getiren Hulûsi Bey, bu Risalenin bütün Risalelerin en münevverleri safında mütalâa ettiğini yazar.
- **(21) Hulûsi Beyin mektubudur.** Mühim âlimlerin ve tanınmış zâtların Yirmi Altıncı Mektup hakkındaki takdir ve övgülerini dile getirir.
- **(22) Abdülmecid Nursî'nin mektubudur.** Risale-i Nur'un toplumdaki her kesimin büyük takdir ve övgüsüne mazhar olduğunu, ancak muhatapların anlayış seviyelerine göre takdir derecelerinin de farklılık arzettiğini belirtir.
- **(23) Üstad Bediüzzaman'ın yeğeni Abdurrahman Nursî'nin vefatından bir-iki ay evvel yazdığı mektubudur.** Üstadın emrine uymayıp ondan ayrı kaldığı ve pişmanlıklarla dolu olan dönem hakkında açıklamalar yapar.
- **(24) Üstad Bediüzzaman'ın mektubundan bir bölümdür.** Onuncu Sözün, yeğeni Abdurrahman'ı bir nevi velâyet mertebesine çıkardığını ve onun için bir mürşid-i hakikî hükmüne geçtiğini yazar.
- **(25) Sabri Efendinin mektubudur.** Üstad Bediüzzaman'ın “Hulûsi-i Sâni ve büyük bir âlim” ifadeleriyle takdir ettiği Sabri Efendinin, Peygamber Efendimizin (a.s.m.) bin mu'cizesini ihtiva eden On Dokuzuncu Mektup hakkındaki değerlendirmeleri yer alır.
- **(26) Sabri Efendinin mektubudur.** Benzersiz incilere benzettiği Risale-i Nur'un tamamını bir an önce yazıp mütalâa etme arzusunu dile getirir.
- **(27) Sabri Efendinin mektubudur.** Yirmi Dokuzuncu Sözün eliyle yazdığı sırada, bu Risaledeki mânevî atmosfere kendisini kaptırarak aldığı mânevî feyiz ve zevkleri yazar.
- **(28) Sabri Efendinin mektubudur.** Otuzuncu Sözün, müşrik ve

inkârcıları mağlup eden çelik bir kale hükmünde olduğunu belirtir.

- **(29) Sabri Efendinin mektubudur.** Risale-i Nur sayesinde bir senelik sürede çok büyük mânevî terakkî elde ettiğini yazan Sabri Efendi, bu bir senelik zaman diliminin her bir gününe, daha önceden geçirmiş olduğu bütün hayatının bile mukabil olamayacağını dile getirir.
- **(30) İkinci Sabri olan Ali Efendinin fıkrasıdır.** Risale-i Nur'u ehil bir doktora benzeten Ali Efendi, Allah'ın inayetiyle bu eserlerin insanlığın iktiza ettiği insaniyeti bahşettiğini ifade eder.
- **(31) Sabri Arseven'in mektubudur.** İki sene süresince Risale-i Nur'u okumakla elde ettiği ilim ve meziyetleri yazar.
- **(32) Sabri Arseven'in mektubudur.** Yirmi Sekizinci Sözün her bir kelimesinin birer elmas mahzeni olduğunu ifade ederek, bu Risalenin önemine dikkat çeker.
- **(33) Sabri Arseven'in mektubudur.** Risale-i Nur'un muazzam hakikatleriyle adetâ yeniden dirildiğini ifade ederek, hayranlığını dile getirir.
- **(34) Sabri Arseven'in mektubudur.** Yirminci Mektubun, Risale-i Nur'un adetâ bir hülâsası ve özeti olduğunu belirtir.
- **(35) Sabri Arseven'in mektubudur.** Birinci Sözde besmelenin önemi ve kullanılan temsil yönteminin harikalığı üzerinde durur.
- **(36) Sabri Arseven'in mektubudur.** Yirminci Sözün Kur'ân-ı Azîmüştânın son asırdaki teknolojik keşiflere yaptığı işaretleri göstermekle, Kur'ân'ın mu'cizeliğini bir başka açıdan da ortaya koyduğunu, bu yönüyle dost ve düşman herkesi hayrette bıraktığını yazar.
- **(37) Sabri Arseven'in mektubudur.** On Dokuzuncu Mektubu yazarken, diğer zamanlarda sadece bir satır yazabildiği mürekkeple yarım sayfa yazması şeklinde gerçekleşen harika bir hâdiseyi anlatır.
- **(38) Sabri Arseven'in mektubudur.** Yirmi Altıncı Mektubun meziyetlerini aktarır ve bu risalenin ilim ehli tarafından bütün yönleriyle tedkik edildiği halde eksik veya yanlış bir yönünün bulunmadığını ifade eder.
- **(39) Şamlı Hâfız Tevfik'in (Tevfik Göksu) mektubudur.** On Dokuzuncu Mektubun, Resulullah'a (a.s.m.) dil uzatan dinsiz ve inkârcıları susturduğunu beyan eder.
- **(40) Sabri Arseven'in mektubudur.** İman hakikatlerini aklî ve naklî delillerle ispat eden Yirmi İkinci Söz, Allah'ın yardımıyla yazmaya muvaffak olduğunu belirtir.
- **(41) Üstad Bediüzzaman'ın “hakikî ve birinci kardeşimiz” olarak nitelendirdiği Hakkı Efendinin mektubudur.** Yüksek hakikatleri ihtiva eden Risale-i Nur'u anlayabildiği kadarıyla istifade edebilmenin kendisi için büyük bir nimet olacağını ifade eder.
- **(42) Hakkı Efendinin mektubudur.** Kendisinden istenen görüş talebine karşı, ince hikmet ve ilmî hakikatlerle süslenen Risale-i Nur hakkında bir değerlendirmeye ilmi konumunun yeterli olmadığını belirtir.
- **(43) Üstad Bediüzzaman'ın “İkinci Sabri” olarak nitelendirdiği Hâfız Ali'nin mektubudur.** Yirmi Beşinci Sözün, tazeliğini daima muhafaza eden Furkan-ı Hakîmin mahsulü olduğunu ve felsefe çıkmazına saplanmış gafillere müthiş bir darbe vurduğunu açıklar.

- **(44) Sabri Arseven'in bir mektubudur.** Bütün âlemi nurlarıyla aydınlatan Risale-i Nur'u yazıp çoğaltmaya devam ettiğini ifade eder.
- **(45) Seyyid Şefik'in mektubudur.** Otuz Üçüncü Sözün, otuz üç cihetten mânen hasta olan yaralı kalbinin tedavisine vesile olmasını istirham eder.
- **(46) Üstad Bediüzzaman'ın "İnşaallah Kur'ân'a büyük hizmet edecek" duâsıyla andığı Küçük Hâfız Zühdü'nün mektubudur.** Yirmi Beşinci Söz ve Otuz Üçüncü Mektubun kendi iç dünyasında bıraktığı izleri izah eder.
- **(47) Sabri Arseven'in mektubudur.** Risale-i Nur'un feyziyle yazdığı mektuplarının, Risale-i Nur içine katılmasından dolayı duyduğu mahcubiyeti ifade eder.
- **(48) Hulûsi Yahyagil'in bir mektubudur.** Siyasetin insanlar arasında meydana getirdiği zararlardan dolayı siyasetten nefret ettiğini yazar. Siyaset sebebiyle insanlar arasında meydana gelen ayrılıklara karşı, çok sayıda birlik noktalarının bulunduğunu ifade eder.
- **(49) Sabri Arseven'in mektubudur.** Birinci, Yirmi Birinci ve Yirmi İkinci Sözleri okuyan bir kişinin, diğer Risalelere eli yetişmezse dahi, kalbî hastalıklarının tedavî olunacağını ve ruhunun aydınlanacağını yazar.
- **(50) Hüsrev'in mektubundan bir bölümdür.** Risale-i Nur'un değil hepsini, bir kısmını dahi insafla okuyanın hakkı teslim, inkârcı ise gittiği yolu terke, günahkar ise tevbe mecbur olacağını söyler.
- **(51) Re'fet Beyin mektubundan bir bölümdür.** Risale-i Nur'un gayet dikkatli olarak ve tahlil edilerek okunması gerektiğini ifade eder.
- **(52) Sabri Arseven'in mektubudur.** Risale-i Nur'u Kur'ân'ın bu yüzyıla uzanan nuranî bir meyvesi ve elmas kadar değerli hazinesi olduğunu yazan Sabri Arseven, bu eserleri insanlığın istifadesine sunan Üstad Bediüzzaman'a bir duâ takdim eder.
- **(53) Hulûsi Beyin fıkrasıdır.** Üstad Bediüzzaman'ın Kur'ân'dan çıkararak bütün insanlığın dikkatlerine sunduğu iman hakikatlerinin bütün muhtaç gönüllere ulaşması için temennî ve dualarda bulunur.
- **(54) İkinci Zeyl:** Âdilcevazlı Emrullah oğlu Bekir Ağanın Sözler hakkında dile getirdiği bazı hisleridir. Güneşin nuruna sed çekilemediği gibi, Risale-i Nur'un yayılmasına da sed çekilemeyeceğini açıklar.
- **(55) İkinci Hulûsi olan Sabri'nin bir mektubudur.** Onuncu Sözün, haşır meselesini aklî ve mantıkî delillerle ispat ettiğini beyan eder.
- **(56) Hüsrev Beyin mektubundan bir bölümdür.** Risale-i Nur'u birden kavramanın kolay olmadığını, bunun için daima okumak gerektiğini belirtir.
- **(57) Hüsrev Beyin mektubudur.** Risale-i Nur'un ihtiva ettiği yüksek hakikatlerin lâtif bir şekilde sunulmasının herkesi takdire sevk ettiğini belirtir.
- **(58) Küçük Hâfız Zühdü'nün mektubudur.** On Dokuzuncu Mektubun, adeta Peygamber Efendimizin (a.s.m.) yüksek huzurunda sohbet-i Nebevî şerefine nâil olma zevkini verdiğini belirtir.
- **(59) Zekâi'nin mektubudur.** Mirac Risalesini bir yandan eliyle yazıp çoğalttığını, bir yandan bu Risaleyi mütalaa ettiği sırada yaşadığı bazı hislerini ve kanaatlerini dile getirir.

-
- **(60) Zekâi'nin mektubudur.** Namaza dair olan Dördüncü, Dokuzuncu ve Yirmi Birinci Sözcüklerin ruhundaki karanlıkları nasıl aydınlattığını yazar.
 - **(61) Doktor Yusuf Kemal'in mektubudur.** Risale-i Nur'dan aldığı dinî, insanî, vicdanî, iktisadî ve ilmî derslerin hayatta kendisini başarılı kılacağını dile getirir.
 - **(62) Doktor Yusuf Kemal'in mektubudur.** Risale-i Nur'un, fikir ve düşünce yapısını değiştirdiğini ve kendisini çok güzel bir mecrâyâ sevk ettiğini ifade eder.
 - **(63) Hulûsi Beyin mektubudur.** Üstad Bediüzzaman'ın kendisi hakkında ifade ettiği üç farklı şahsiyetle ilgili kanaatlerini dile getirir.
 - **(64) Süleyman Efendinin mektubudur.** Risale-i Nur hakkında ruhunda oluşan hissiyatı ayrıntılı olarak dile getirir.
 - **(65) Re'fet Beyin mektubudur.** Yirmi Beşinci Sözde anlatılan Kur'ân-ı Kerimin mu'cize oluşuyla ilgili aktarılan bilgileri ayrıntılı olarak değerlendirir.
 - **(66) Âsım Beyin mektubudur.** Çoktan beri aradığı iman hakikatlerini Kur'ân'ın burhanlarından süzülen Risale-i Nur'da bulunduğunu ve bu eserlerin kalbini aydınlattığını belirtir.
 - **(67) Üstad Bediüzzaman'ın Hüsrev Efendiye hitaben yazdığı mektubudur.** Risale-i Nur talebeleri açısından, Yirmi Yedinci Mektup olan mektuplarının önemini izah eder
 - **(68) Üstad Bediüzzaman'ın Doktor Kemal'e yazdığı mektubudur.** Ümitsiz bir hastaya mânevî bir tesellinin bazen bin ilâçtan daha faydalı olduğunu belirtir.
 - **(69) Sabri Efendinin bir mektubudur.** Risale-i Nur'daki gaybî tevafukları anlatır.
 - **(70) Sabri Efendinin mektubudur.** İçinden geçen gizli bir arzusuna binaen Ramazan Risalesinin aynen gönderilmesinin Risale-i Nur'un kutsiyetine bir işaret olduğunu belirtir.
 - **(71) Zekâi'nin bir mektubudur.** Yirmi Yedinci Sözün ehl-i imanı dine hizmete teşvik ettiğini, Otuz Üçüncü Sözün ise beşerin gözünden gaflet perdelerini kaldırdığını açıklar.
 - **(72) Zekâi'nin bir mektubudur.** Risale-i Nur'un insanlardaki gizli kalbî hastalıklarını tedavi ettiğini beyan eder.
 - **(73) Zekâi'nin bir mektubudur.** Kur'ân-ı Kerimin ulvî bir sesi mahiyetinde olan Risale-i Nur'un, kendisini inkârcılık cereyanından kurtardığını açıklar.
 - **(74) Zekâi'nin bir mektubudur.** Risale-i Nur'da yer alan her bir eserin ayrı ayrı mecralardan akararak büyük bir denize dökülen berrak ve saf ırmaklar gibi çağladığını ifade eder.
 - **(75) Ahmed Zekâi'nin mektubudur.** Risale-i Nur'daki hakikatlere olan büyük arzu ve ihtiyacını "Ulu pınarın sularından kana kana içmek için acele etmeyeyim mi?" sözüyle dile getirir.
 - **(76) Hüsrev Beyin mektubudur.** Kendilerine Risale Nur gibi bir nimeti ihسان ettiği için Cenab-ı Hakka şükürlerini ifade eder.
 - **(77) Hüsrev'in mektubudur.** Altıncı Mektuptaki Üstad Bediüzzaman'ın gurbet hâlini düşünerek, hissettiği hazin hâlleri dile getirir.

-
- **(78) Lütfi'nin arkadaşı Zeki'nin mektubudur.** Risale-i Nur'un sahip olduğu yüksek hakikatlerin bütün karanlıkları aydınlatacağına olan inancını anlatır.
 - **(79) Hüsrev'in mektubudur.** Üstad Bediüzzaman'ın, Yirmi Dokuzuncu Mektup hakkında kendisinden istediği mülâhazaları yazar.
 - **(80) Hüsrev'in mektubudur.** Üstad Bediüzzaman'ın kendisine gönderdiği mektuptan dolayı duyduğu sevinci ifade eder ve ondan uzak kalışından dolayı da üzüntüsünü dile getirir.
 - **(81) Ahmed Zekâi'nin mektubudur.** Otuz İkinci Sözün, kalp ve ruha huzur veren paha biçilmez bir hazine olduğunu açıklar.
 - **(82) Hüsrev'in bir mektubudur.** Kur'ân-ı Kerimin tevafuklu olarak yazılmasıyla ilgili kanaatlerini aktarır.
 - **(83) Lütfi'nin arkadaşı Zeki'nin mektubudur.** Üstad Bediüzzaman'ın şahsı ve Nur hizmetiyle ilgili duygu ve düşüncelerini ifade eder.
 - **(84) Hüsrev Altınbaşak'ın mektubudur.** Risale-i Nur talebelerinin birbirlerine sarsılmaz mânevî bağlarla bağlı bir aile olduklarını ifade ederek, bu hizmette bulunmasından dolayı hissettiği mutluluğu dile getirir.
 - **(85) Sabri Arseven'in mektubudur.** Dellâl-ı Kur'ân olan Üstad Bediüzzaman'ın Kur'ân-ı Azîmüşşânın hakikatlerini asrın idrakine uygun olarak sunduğunu izah eder.
 - **(86) Sabri Arseven'in Üstada yazdığı mektubudur.** Yirmi Yedinci Mektup olan Lâhikaların telif, tesis ve tertibinde izlenen metodun önemini açıklar.
 - **(87) Sabri Arseven'in mektubudur.** Yirmi Dokuzuncu Mektubun Üçüncü Kısımının, Risale-i Nur'un bütün güzelliklerini üzerinde toplayan bir eser olduğunu açıklar.
 - **(88) Sabri Arseven'in Üstada yazdığı mektubudur.** Kur'ân'ın yüksek hakikatlerinin öğrenilmesinde Hulûsi Beyin çok önemli bir rol üstlendiğini dile getirir.
 - **(89) Hulûsi Yahyagil'in mektubudur.** Dine ve Kur'ân'a yönelik yapılan saldırılar ve bu saldırılara karşı izlenecek tutum izah edilir.
 - **(90) Binbaşı Âsım Beyin Üstada yazdığı ve Risale-i Nur'u güzel ifadelerle övdüğü bir şiirdir**
 - **(91) Hulûsi Yahyagil'in Üstada yazdığı mektubudur.** Yirmi Sekizinci Mektubun Beşinci ve Altıncı Meselelerinde yer alan biri şükre, diğeri harem-i şerife dair açıklamalarla ilgili görüşlerini ortaya koyar.
 - **(92) Hulûsi Yahyagil'in mektubudur.** Üstad Bediüzzaman'ın "Zaman iman kurtarmak zamanıdır" sözünün hakikatine dair açıklamalarda bulunur.
 - **(93) Sabri Arseven'in mektubudur.** Risale-i Nur talebelerinin özelliklerini beyan eder.
 - **(94) Yüzbaşı Re'fet Barutçu'nun mektubudur.** Risale-i Nur'da yer alan her bir Risaleyi gökte parlayan bir yıldızla benzetir ve kıymet itibarıyla bu risaleler arasında tercih yapılamayacağını izah eder.
 - **(95) Mehmed Mesud'un Üstada yazdığı mektubudur.** Gençlik yıllarından itibaren şeytanın zihnine yerleştiği bazı meseleler hakkındaki şüpheli sorulara Risale i Nur'dan cevaplar bulduğunu açıklar.

-
- **(96) Hüsrev Altınbaşak'ın mektubudur.** Cifir ilminin bir düsturu ve Kur'ân'ın gaybî sırlarının bir anahtarı ve tevafuklara dair olan Rumuzat-ı Semaniyeye dair bazı değerlendirmelerde bulunur.
 - **(97) Yüzbaşı Re'fet Barutçu'nun mektubudur.** Yirmi Dokuzuncu Mektubun Sekizinci Kısımının Sekizinci Remzi olan Rumuzat-ı Semaniyeden aldığı feyizleri yazar.
 - **(98) Rühdü Efendinin mektubudur.** İ'câz-ı Kur'ânîden İhlâs-ı Şerif, Muavvizeteyn, Fatiha-i Şerif Sûrelerindeki harf tevafuklarıyla ilgili sırları anlatan Yirmi Dokuzuncu Mektubun Sekizinci Remziyle ilgili görüşlerini aktarır.
 - **(99) Saatçi Lütfi Efendinin mektubudur.** Yirmi Dokuzuncu Mektubun Sekizinci Remzindeki İhlâs, Nâs, Felâk ve Fatiha Sûrelerinde gösterilen tevafuk sırlarına dair görüşlerini sunar.
 - **(100) Binbaşı Âsım Beyin Üstada yazdığı mektubudur.** Risale-i Nur'un meziyet ve özelliklerini çeşitli yönleriyle anlatır.
 - **(101) Ahmet Galip'in mektubudur.** Hz. Âdem'den (a.s.) Resul-i Ekrem Efendimize (a.s.m.) kadar erişen nur ve hakikatler manzumesinin bu asırdaki yansıması olduğunu şiir şeklinde ifade eder.
 - **(102) Galip Beyin Arapça olarak yazdığı bir mektuptur.** Galip Bey bu asrın insanına hitap eden ve ihtiyaçlarına cevap veren Risale-i Nur'u takdir eden ifadeler kullanmıştır.
 - **(103) Murat Efendinin mektubudur.** Risale-i Nur'un yüksek meziyetlerini dile getirir
 - **(104) Sabri Arseven'in mektubudur.** Hicrî on dördüncü asırda Risale-i Nur'un taşıdığı önemi dile getirir.
 - **(105) Ahmed Hüsrev Altınbaşak'ın mektubudur.** Kendi nefsinin onu Nur hizmetinden uzaklaştırmaya çalıştığını, ruhunun ise kendisini hizmete çağırdığını yazar ve elinden geldiğince bu hizmete devam etmeye gayret ettiğini belirtir.
 - **(106) Hâfız Küçük Zühdü'nün mektubudur.** Bekir Beyle okudukları Yirmi Dokuzuncu Mektubun Yedinci Kısımının dinsizleri susturacağına kanaat getirdiklerini ifade eder.
 - **(107) Sabri Arseven'in mektubudur.** Ehl-i dalâletin ve inkârcıların dinin mukaddesatına karşı yaptıkları hücumlara ve kalbinde oluşan mânevî yaralara Yirmi Dokuzuncu Mektubun Yedinci Kısımının ilâç olduğunu yazar.
 - **(108) Bekir Ağanın mektubudur.** Kur'ân'daki hakikatleri içinde bulunduran ve açıklayan Nur risalelerinin, şu yaşanan dönemde, ehl-i imanın kalplerinde açılan yaraları izale ettiğini anlatır.
 - **(109) Ahmed Hüsrev Altınbaşak'ın mektubudur.** Yirmi Dokuzuncu Mektubun Dokuzuncu Kısımının kendisinde hasil ettiği tesir ve intibaları anlatır.
 - **(110) Hâfız Ali'nin mektubudur.** Şu zamanda iman ve küfür olarak iki büyük akımın insanlar üzerinde çok etkili olduğunu, iman cereyanının kumandasının Cenâb-ı Hak tarafından Üstad Bediüzzaman'a verildiğini açıklar.
 - **(111) Hulûsi Yahyagil'in mektubudur.** Yirmi Dokuzuncu Mektubun

Yedinci Kısımının bu asrın insanına ve ehl-i imana vermiş olduğu dersler anlatılır.

- **(112) Sabri Arseven'in mektubudur.** Yirmi Dokuzuncu Mektubun Dokuzuncu Nüktesinin kendisine sınırsız feyizler ve birbirinden farklı hadsiz mânevî zevkler verdiğini izah eder.
- **(113) Hüsrev Altınbaşak'ın mektubudur.** Üstad Bediüzzaman'ın kendisine gönderdiği ve görüşlerini talep ettiği Kenzü'l-Arş duasıyla ilgili kanaatlerini dile getirir
- **(114) Hüsrev Altınbaşak'ın mektubudur.** Kur'ân-ı Kerimdeki âyet, kelime ve harfler arasındaki tevafukları ortaya çıkaran bir çalışmanın yapılmasıyla ilgili kanaatlerini ortaya koyar.
- **(115) Nasûhizade Şeyh Mehmed Efendinin şiir tarzında yazdığı mektubudur.** Bediüzzaman'la henüz görüşmeden bir ay önce mânevî âlemde görüştüğünü beyan eder.
- **(116) Binbaşı Âsım Beyin mektubudur.** Bediüzzaman'ın bizzat kendisine yazdığı mektupta, kendisine ettiği dualar ve Bediüzzaman'ın kendisini vâris olarak kendi yerine bırakmak istemesiyle ilgili görüşlerini dile getirir.
- **(117) Hâfız Ali'nin mektubudur.** Hayatın bir emanet olduğunu ve ne zaman alınacağını meçhul olduğunu yazar. Hayat ismine lâyük olarak, o hayatı ihsan eden Allah'ın emri dairesinde harcamak gerektiğini vurgular.
- **(118) Hulûsi Beyin mektubudur.** Üstad Bediüzzaman tarafından kendisine gönderilen Yirmi Dokuzuncu Mektubun Altıncı Kısmı, Kenzü'l-Arş Duasının feyzinden gelen bir Nükte-i Kur'âniye ve Yirmi Dokuzuncu Mektubun Sekizinci Kısımının Sekizinci Remzi ve Altıncı Remzi isimlerini taşıyan risaleler hakkındaki kanaatlerini ortaya koyar.
- **(119) Üstad Bediüzzaman'ın Hacı Nuh Bey ve Molla Hamid'e gönderdiği mektubudur.** Nur talebelerinin yapmakta oldukları Nur hizmetleri hakkında bilgi verir ve Nuh Beyin kendisine gönderdiği hediyeyi niçin kabul etmediğini açıklar.
- **(120) Üstad Bediüzzaman'ın mektubudur.** Kur'ân ve iman hizmetinde bulunan Risale-i Nur talebelerine sosyal hayata ilişkin önemli bazı prensipleri ders verir.
- **(121) Hâfız Ali'nin mektubudur.** Yirmi Dokuzuncu Mektubun Üçüncü Kısımının Dokuzuncu Meselesinde emir buyurulan Kur'ân hizmetinden kendisine düşen payı aldığını belirtir.
- **(122) Hüsrev Altınbaşak'ın mektubudur.** Kevser Sûresinin tefsirine ilişkin Risaleyle ilgili mülâhazalarını, intibalarını dile getirir.
- **(123) Hulûsi Beyin mektubudur.** Üstad Bediüzzaman'ın kendisine gönderdiği Kenzü'l-Arş Duasının feyzinden gelen İkinci ve Üçüncü Nüktelerle Zeylini içine alan mektubu almakla çok bahtiyar olduğunu ve Üstadın Kur'ân'daki tevafuk sırlarını açmasının mühim bir şükür ve hamdi gerektirdiğini yazar.
- **(124) Âsım Beyin mektubudur.** 29. Mektup olan Telvihât-ı Tis'a Risalesiyle ilgili mülâhazalarını dile getirir.
- **(125) Re'fet Beyin mektubudur.** Yirmi Dokuzuncu Mektubun Sekizinci

Kısmında yer alan Remizlerle ilgili düşünce ve izlenimlerini dile getirir.

- **(126) Ahmet Hüsrev'in mektubudur.** Otuz Birinci Mektubun Birinci ve İkinci Lem'âlarını ve Yirmi Dokuzuncu Mektubun Sekizinci Kısmından İkinci Remzine ait mühim bir i'câzı alıp okuduğunu yazar ve bununla ilgili düşünce ve izlenimlerini dile getirir.
- **(127) Zeki'nin mektubudur.** Bazı mazeretlerden dolayı hakikat hazineleri olan Nurlara yeterince zaman ayıramadığını ve elinde yeni eserler bulunmasının kendisini mutlu kılacağını ifade eder.
- **(128) Hulûsi Beyin mektubudur.** Yûnus Sûresinin 62. âyetinden yola çıkılarak, velâyet yolunun temel işareti olabilecek özellikler dokuz madde olarak ortaya konulur.
- **(129) Muhammed Sabri'nin mektubudur.** Onuncu Sözle ilgili mülâhazalarını dile getirir ve Kevser Sûresinin inkârcılara nasıl hitap ettiğini anlatır.
- **(130) Ahmet Hüsrev'in mektubudur.** Süleyman Efendiyle birlikte okudukları Otuz Birinci Mektubun Otuz Birinci Lem'asının On Birinci kısmının kendilerinde bıraktığı düşünce ve izlenimleri dile getirir.
- **(131) Bediüzzaman'ın Hüsrev, Lütfi ve Rüştü'ye hitap eden mektubudur.** Üstad, talebeler ve ders arkadaşlarıyla ilgili bazı düşüncelerini ortaya koyar.
- **(132) Kuleönülü Sarıbaşak Mustafa Hulûsi'nin mektubudur.** Üstad Bediüzzaman'a talebe olma sürecini anlatıp, Yirmi İkinci Mektupla ilgili düşünce ve izlenimlerini dile getirir.
- **(133) Hâfız Halid'in mektubudur.** Bediüzzaman'ın Nur İsm-i Celîline mazhar olduğunu çeşitli örneklerle açıklar ve Haşır Risalesiyle ilgili düşünce ve izlenimlerini ortaya koyar.
- **(134) Hulûsi Beyin mektubudur.** Otuz Birinci Mektubun On Üçüncü ve On Dördüncü Lem'alarıyla ilgili düşünce ve izlenimlerini dile getirir.
- **(135) Hüsrev Altınbaşak'ın Fihriste Risalesiyle ilgili mektubudur.** Otuz Birinci Mektubun On Beşinci Lem'asının önceki dönemlerde kaleme alınan eserlere göre benzersiz özelliklere sahip olduğunu ifade eder.
- **(136) Dereli Hâfız Ahmed Efendinin çok mânâlı bir rüyâsını aktardığı mektubudur.** Rüyâ Hz. İsa (a.s.) ve Bediüzzaman'la ilgilidir.
- **(137) Âsım Beyin mektubudur.** Fihriste Risalesi ile ilgili düşünce ve izlenimlerini dile getirir.
- **(138) Kuleönünden Sarıbaşak Mübarek Mustafa'nın kardeşi Küçük Ali'nin mektubudur.** Mânevî açıdan yaralarının derinleştiği bir anda geçmiş yaralarını nasıl unuttuğunu ve Üstad Bediüzzaman ve Risale-i Nur'la tanışma sürecini anlatır.
- **(139) Kuleönü'nden İbişoğlu Mehmed'in mektubudur.** Yaptıkları hizmete devam ettiklerini ve daha önce Risale-i Nur'a karşı olanların zaman içinde nasıl değiştiklerini anlatır.
- **(140) Kuleönü'den Hâfız Mustafa'nın mektubudur.** Üstadın kendileriyle ilgili şefkat tokatları risalesindeki zikrettiği şefkat tokatından bahseder ve Üstadın Isparta'ya hicretiyle Peygamber Efendimizin dünyaya teşrifi arasında bağlantı kurar.

-
- **(141) İmamoğlu Hâfız Mustafa'nın mektubudur.** Elle yazıp çoğalttığı Sözler ve Mektubat'taki nüktelerle ilgili düşünce ve izlenimlerini dile getirir.
 - **(142) Şamlı Hâfız Tevfik'in mektubudur.** Ziyaeddin Mevlânâ Şeyh Hâlid (k.s.) ile Bediüzzaman arasındaki benzerlikleri ve farklılıkları ortaya koyar.
 - **(143) Mustafa, Lütfi, Rüştü, Hüsrev, Bekir ve Re'fet Beylerin mektubudur.** Risale-i Nur'un Isparta'ya ne derece rahmet olduğu bir tevafukla anlatılır.
 - **(144) Şem'î, Mustafa Çavuş, Bekir Bey, Muhacir Hâfız Ahmed, Süleyman Efendilerin mektubudur.** Isparta'da Risale-i Nur'un bereketiyle şahid olunan iki yağmur hâdisesinin iki sûrette hizmet-i Kur'âna ve Risale-i Nur'a baktığını anlatır.
 - **(145) Lütfi Efendinin mektubudur.** Bismillâhirrahmânirrahîmin sırrını anlatan Risaleyi yazarken yaşadığı ibretli bir hadiseyi ve çok sıkıntı içindeyken Üstaddan himmet istediği günün gecesinde gördüğü bir rüyâyı yazar.
 - **(146) Hüsrev Efendinin mektubudur.** Arkadaşlarıyla okuduğu Mirkatü's-Sünne ve Tiryâk-ı Marazü'l-Bid'a olarak adlandırılan Otuz Birinci Mektubun On Birinci Lem'asıyla ilgili düşünce ve izlenimlerini dile getirir.
 - **(147) Sabri Efendinin mektubudur.** Hazret-i Kur'ân'ın, İslâma hizmet edenleri himaye ettiğini, dinsizlerin plânlarını da sonuçsuz bıraktığını nazara verir. Ayrıca Risale-i Nur'un insanları karanlıklardan ve imansızlık bataklığından kurtardığını dile getirir.
 - **(148) Osman Nuri Efendinin** Kur'ân'ı öven ve değerini çeşitli açılardan anlatan bir şiiridir
 - **(149) Hâfız Ali'nin bir mektubudur.** On Üçüncü Lem'anın akli ve duyguları üzerinde yaptığı derin etkilerden bahseder.
 - **(150) Ahmet Hüsrev'in mektubudur.** Hikmetü'l-İstiâze ve On Dördüncü Lem'anın Birinci Makamıyla ilgili düşünce ve izlenimlerini dile getirir ve Üstadın bazı özelliklerini anlatarak Onu Lokman Hekim'e benzetir.
 - **(151) Sabri Efendinin mektubudur.** Risale-i Nur'un herkesi, her an doyurmaya kâfi mânevî gıda olduğunu muhtelif açılardan izah eder.
 - **(152) Zekâi Efendinin mektubudur.** İnsanların mizaç ve kalbî meyilleriyle ilgili bazı açıklamalarda bulunur.
 - **(153) Sabri Efendini mektubudur.** Hikmetü'l-İstiâzenin ikinci kısmının vesvese hastalığına karşı bir ilâç olduğundan bahseder.
 - **(154) Hâfız Ali'nin (r.h.) mektubudur.** Hâfız Ali, Hikmetü'l-İstiâze Risalesinin ikinci kısmında yer alan 8-13 arasındaki işaretleri özetler ve bunlarla düşüncelerini ortaya koyar.
 - **(155) Vezirzâde Mustafa'nın mektubudur.** Peygamberimiz (a.s.m.) ve Şâh-ı Geylânî'yle (k.s.) ilgili rüyâsından bahseder.
 - **(156) Âsım Beyin mektubudur.** Yirmi Dördüncü Söz, Yirmi Dokuzuncu Söz, Otuz Birinci Mektubun Beşinci Lem'ası ve Mirkatü's-Sünne Risaleleri ile ilgili düşünce ve izlenimlerini anlatır.
 - **(157) Rüşdü Efendinin mektubudur.** Nur talebeliğiyle ve Risalelerle ilgili duygularını ortaya koyar.
 - **(158) Hâfız Ali'nin mektubudur.** On Dördüncü Lem'a'nın besmeleye dair

olan İkinci Makamıyla ilgili düşünce ve izlenimlerini ortaya koyar.

- **(159) Müftü Ahmet Feyzi'nin mektubudur.** Bediüzzaman'a medih ve senalardan sonra; kendisinin nur hizmeti halkasına kabul edilmesi için niyazda bulunur.
- **(160) Ahmet Hüsrev'in mektubudur.** Otuz Birinci Mektubun On Dördüncü Lem'asının İkinci Makamıyla ilgili düşünce ve izlenimlerini dile getirir.
- **(161) Re'fet Beyin mektubudur.** Şerif Efendiyle birlikte Bediüzzaman'ın yazdığı bütün eserleri okuduklarını ve bu eserlerle ilgili görüş ve izlenimlerini dile getirir.
- **(162) Doktor İbrahim'in mektubudur.** Diğer kardeşleri gibi imanî meseleleri anlayamaması noktasında üzüntü duyduğunu; ancak “Bu müessesenin bir dağıtıcısı, bir hademesi olursam ne zararı var deyip?” tesellî bulunduğunu ifade eder.
- **(163) Osman Nuri'nin mektubudur.** Risale-i Nur'un kendisinde bıraktığı derin his ve tesirleri bir şiirle dile getirir.
- **(164) Hulûsi'nin mektubudur.** Mirkatü's-Sünne Risalesiyle ilgili bazı açıklamalarda bulunarak, Abdülkadir-i Geylânî Hazretleriyle ilgili bir rüyâdan bahseder.
- **(165) Sabri'nin mektubudur.** Okuduğu Fihriste Risalesiyle ilgili düşünce ve izlenimleri anlatır.
- **(166) Hâfız Ali'nin mektubudur.** Otuz Birinci Mektubun On Beşinci Lem'asının birinci kısmını okuduğunu yazar ve Sözler'le ilgili bazı mülâhazalarda bulunur.
- **(167) Abdülmecid Nursî'nin Hulûsi Beye yazdığı mektubun bir bölümüdür.** Mektupta kendi ruh hâlini dile getirir.
- **(168) Re'fet Beyin mektubudur.** Sözler, Mektubat ve 33. Sözün fihristleriyle ilgili düşünce ve izlenimlerini dile getirir.
- **(169) Hulûsi Beyin Eğirdirli bir kardeşe gönderdiği mektubudur.** Otuz Birinci Mektubun On Üç ve On Dördüncü Lem'larıyla ilgili düşünce ve izlenimlerini yazar.
- **(170) Bediüzzaman'ın Eğirdir Müftüsüne yazdığı bir mektubudur.** Mektupta müftünün Nur hizmetine karşı takındığı tavır anlatılır.
- **(171) Bediüzzaman'ın talebesi Süleyman ile ilgili yazdığı bir mektubudur.** Süleyman hakkında kendisine yöneltilen ve menfî iddiaların bulunduğu bir soruya Üstad, çeşitli açılardan cevap verir.
- **(172) Hulûsi'nin mektubudur.** Otuz Birinci Mektubun Birinci, İkinci Lem'aları ve Yirmi Dokuzuncu Mektubun Birinci Remzinin Birinci Makamını almasıyla ilgili bir tevafuktan ve Yirmi Dokuzuncu Mektubun Sekizinci Kısmının Birinci Remzinin Birinci Makamının Birinci Bâbından ve Nasr Sûresindeki büyük sırlar ve tevafuklardan bahseder.
- **(173) Sabri Efendi'nin mektubudur.** Bediüzzaman'ın kendisine verdiği “İkinci Hulûsi” ismi ile ilgili mülâhazalarda bulunur.
- **(174) Ahmet Hüsrev'in mektubudur.** Şeyh Abdülkâdir-i Geylânî'nin kasidesinde yer alan Bediüzzaman ve talebeleriyle ilgili kısma değinir.

-
- **(175) Re'fet Beyin mektubudur.** Abdülkadir Geylânî (k.s.) ve İmam-ı Rabbânî'nin (k.s.) âhîrzamanda gelip iman hakikatlerini açık bir şekilde neşir ve ilân edecek diye işaret buyurdıkları zâtın Bediüzzaman olduğunu yazar ve buna delil olabilecek bazı gerekçeler ortaya koyar.
 - **(176) Re'fet Beyin mektubudur.** Minhâcû's-Sünne Risalesiyle ilgili düşünce ve izlenimlerini dile getirir.
 - **(177) Hâfız Ali'nin mektubudur.** Bediüzzaman'la ilgili bazı açıklamalarda bulunur.
 - **(178) Hulûsi'nin mektubudur.** Şeyh Abdülkâdir-i Geylânî'nin (k.s.) eserlerinden okuduğu gaybî ve mânevî haberler karşındaki hâlet-i ruhiyesini bir şiirle dile getirir.
 - **(179) Mesud'un mektubudur.** Peygamber Efendimiz (a.s.m.) ve Bediüzzaman'la ilgili bir rüyasını anlatır.
 - **(180) Vezîrâde Küçük Mustafa'nın mektubudur.** Cenâb-ı Hakkın, dalâlete giden ruhları, neşrettiği nurlarla kurtulması için Bediüzzaman'ı bu memlekete bir nimet olarak gönderdiğini yazar ve bunu teyid için de iki rüyasını anlatır.
 - **(181) Hulûsi Beyin mektubudur.** Nurlarlamışgul olma sürecini detaylı olarak aktarır. Ayrıca bu mektupta Gavs-ı Âzam Hazretlerinin keramet-i gaybiyesiyle açık bir şekilde Üstad Said Nursî'ye işaret ettiklerini dile getirir. Minhâcû's Sünnedeki dört nüktenin özetini verir.
 - **(182) Ahmet Hüsrev'in mektubudur.** Bediüzzaman'dan aldığı son mektubun tesiriyle kaza ve kadere razı olmak suretiyle mânevî ızdıraplarından kurtulduğunu; âlem-i İslâma indirilen âzîm darbelerin, âlemi İslâm hesabına Bediüzzaman'ın omuzuna isabet ettiğini söyler.
 - **(183) Babacan Mehmet Ali'nin mektubudur.** Âsım Beyden Üstadın gönderdiği emanetleri aldığını ve alırken yaşadığı heyecanlı ve sevinç dolu halleri dile getirir.
 - **(184) Zeki Zekâi'nin mektubudur.** Bediüzzaman'ın büyük zulümlere maruz kaldığını, ancak büyük felâketlerin, güler yüzlü intibahlar doğurduğunu yazar.
 - **(185) Zekâi'nin mektubudur.** Derin bir ihtiyaç ve iştiyak içinde Üstadı ziyaret etme isteği içinde bulunduğunu, Üstadın nasihat ve telkinlerine müştak ve muhtaç olduğunu dile getirir.
 - **(186) Müzeyyene'nin mektubudur.** Bediüzzaman'ın nurlu nasihatlerine şiddetle ihtiyacı olduğunu, gözlerinden akan yaşlara karşılık kendisini Nurları okumakla teskin ettiğini ifade eder.
 - **(187) Ahmet Hüsrev'in mektubudur.** İslâm Cemiyetinin yükselmesi için çalışan Bediüzzaman'ın maruz kaldığı zulümler ve işkenceler karşısında yüreğinin parçalandığını yazar.
 - **(188) Sabri Efendinin mektubudur.** Eğirdir'den Hulûsi Beyin mektubunda geçen ifade ve taleplere aynen kendisinin de katıldığını belirtir.
 - **(189) Aydın'ın mektubudur.** Sözler'i yazmaya başladığını bununla ruhunda bir ferahlık hissettiğini dile getirir.
 - **(190) Aydın'dan Doktor Şevket'in mektubudur.** Okudukları kıymetli ve nurlu eserlerle kasvetli kalplerinin aydınlandığını ve buna vesile olanlara

minnettar ve müteşekkir olduğunu söyler.

- **(191) Ahmet Hüsrev'in mektubudur.** Üstad Bediüzzaman'ın Hulûsi Beyin sorularına verdiği cevaplarla ilgili düşüncelerini dile getirir.
- **(192) Üstad Bediüzzaman'ın Kürt Bekir Bey'e yazdığı bir mektubudur.** Dinsiz münafıkların ortaya attığı, “Said Kürttür; bir Kürdün arkasında bu kadar koşmak hamiyet-i milliyeye yakışmaz” desisesine cevap verir.
- **(193) Zekâi'nin mektubudur.** Bediüzzaman sayesinde sabır ve tevekkül gibi saadet ve necât definesinin kıymetini öğrendiklerini söyler.
- **(194) Galib'in Fârisî fıkrasıdır.** Risale-i Nur'dan hissettiklerini Farsça bir şiirle dile getirmiştir.
- **(195) Âsım Beyin mektubudur.** Minhâcü's-Sünnenin çok kıymetli ve benzeri olmayan bir Risale olduğunu ifade eder.
- **(196) Ahmet Hüsrev'in mektubudur.** Üstad Bediüzzaman'ın Muhyiddin-i Arabî Hazretlerinin meşrebiyle ilgili açıklamalarını Re'fet Beyle beraber okuduklarını ve bundan büyük feyiz aldıklarını söyler.
- **(197) Babacan Mehmet Ali'nin mektubudur.** Nurları bulduktan sonra istikbalini gördükçe kakkahayla güldüğünü, ferahladığını; Said isminde bir zâtın vasıtasıyla esrar-ı Kur'âniyenin kendi imdadına yettiğini ve bununla nefsi emmaresinin belalarından kurtulduğunu ifade eder.
- **(198) Binbaşı Asım Beyin fıkrasıdır.** Üstad Bediüzzaman'ın kendisine gönderdiği mektuplarında, yapmış olduğu hizmetleriyle ilgili takdir dolu sözleri ve kendisine yönelik olarak dile getirdiği “Hizmet-i Kur'âniyede kuvvetli arkadaşım ve tarik-i Hakta ve ebed yolunda enîs yoldaşım” gibi ifadeleri karşısında yaşadığı hissiyatı yazar. Risale-i Nur'a hangi vesilelerle ulaştığını anlatır ve bu hizmetin önemini çeşitli yönleriyle dile getirir.
- **(199) Vezirzâde Mustafa'nın mektubudur.** Kalb ve ruhunun Risale-i Nur'un tesiriyle intibaha geldiğini ifade eder; bunu rüyâlarıyla anladığını söyler ve gördüğü iki rüyâyı anlatır.
- **(200) Hâfız Ali'nin mektubudur.** Risalelerin umumiyetle bir mu'cizelik özelliğinin olduğunu ve Şems-i Sermedînin sönmez bir hakikat ışığı olarak kendisini gösterdiğini, bu yönüyle Kur'ân-ı Mucizü'l-Beyânın parlak bir mu'cizesi olduğunu ifade eder.
- **(201) Hâfız Ali'nin mektubudur.** Mirkatü's-Sünne Mecmuası ilgili mülâhazalarını yazıp, Risalelerin Kur'ân ömrünün, asırlar senelerinden on dördüncü asırda bir baharı taşıdığını ve Bediüzzaman'ın Kur'ânî elmaslarla o koca baharın bir müjdecisi olduğunu ifade eder.
- **(202) Hulûsi-i Sâni'nin kısa bir mektubudur.** Hafız Ali'nin mektubundaki tavsifata iştirakini bu mektubu ile dile getirir.
- **(203) Hulûsi Yahyagil'in mektubudur.** Çok cüz'î ve nâkis hizmetlerden, çok büyük neticeler alınmasının sırları üzerinde durarak, peygamberlik güneşinden gelen, Kur'ân'a bağlı olan Risale-i Nur'un, gelişme ve yayılma sistemini özetler.
- **(204) Hâfız Ali'nin mektubudur.** Yirmi Dokuzuncu Sözü elle yazıp çoğaltırken “Medarlar” başlığını taşıyan bölüme geldiğinde kalbine doğan intibaları kaleme alır.

-
- **(205) Hâfız Ali'nin mektubudur.** Risale-i Nur'un sahip olduğu izah kuvvetini anlatır. İnsaflı bir nazarla yaklaşıldığı takdirde şimdiki zaman zındıklarının ve inkârcılarının kolayca iman edeceklerini belirtir.
 - **(206) Hulûsi Beyin mektubudur.** Yirmi Beşinci Sözün Kur'ân'ı çok parlak bir şekilde ispat eden bir eser olduğunu, farklı benzetmelerle izah eder.
 - **(207) Üstad Bediüzzaman'ın Mustafa Efendiye hitaben yazdığı mektubudur.** Üstad, Mustafa Efendiyle olan hediyeleşmelerini anlatır ve risalelerin basılması noktasında dikkat edilmesi gereken hususları nazara verir.
 - **(208) Üstad Bediüzzaman'ın Hulûsi Beye hitaben yazdığı mektubudur.** Hulûsi Beyin bazı hasletlerinin yanısıra, Risale-i Nur'da bir çok yerde askerlikle ilgili misal verilmesinin ifade ettiği mânâ açıklanır.
 - **(209) Üstad Bediüzzaman'ın Hulûsi Beye hitaben yazdığı mektubudur.** Hulûsi Efendinin şikayet ettiği tembelliğe ve onun iki vazifesine değinerek; Sözler'in, Otuz Üçüncü Sözden sonra yazılmamasının sebeplerine değinir.
 - **(210) Üstad Bediüzzaman'ın Hulûsi Beye hitaben yazdığı mektubudur.** İman-ı tahkikî dersinde bulunmanın önemine değinip, yazdığı eserler hakkında talebelerinin fikirlerini sormasının sebebini açıklar. Ayrıca mektupta Hulûsi Efendinin suallerine cevap verir.
 - **(211) Üstad Bediüzzaman'ın Hulûsi Beye hitaben yazdığı mektubudur.** Hediye kabul etmeme prensibiyle ilgili bazı açıklamalarda bulunur.
 - **(212) Üstad Bediüzzaman'ın Nuh Bey, Molla Abdülmecid ve Molla Hamid'e hitaben yazdığı mektubudur.** Van'dan gönderilen hediyein ifade ettiği mânâ anlatılır.
 - **(213) Üstad Bediüzzaman'ın Hulûsi Beye hitaben yazdığı mektubudur.** Hulûsi Beyin, İmam-ı Gazâlî'nin bir sözü ve Sa'd-ı Taftazânî'nin bir görüşüyle ilgili sorularına cevap verir.
 - **(214) Üstad Bediüzzaman'ın Hulûsi Beye hitaben yazdığı mektubudur.** Hulûsi Beyin Üstad Bediüzzaman'a yönelttiği İmam-ı Gazâlî'nin ahiretle ve Sa'd-ı Teftazanî'nin ruhun yaratılmasıyla ilgili iki soruya cevap verilir.
 - **(215) Üstad Bediüzzaman'ın Hulûsi Beye yazdığı mektuptur.** Bu mektupta Sözler'le ilgili Hulûsi Beye yönelttiği soruyu tekrarlar. İkinci olarak, göndermiş olduğu Nokta Risalesiyle ilgili kısa bir açıklama yapar ve bu risaledeki bazı eksik noktaların Yirmi Dokuzuncu Sözde tamamlandığını yazar. Ayrıca Şeyh Mustafa'nın yazıp gönderdiği Kader Risalesinden dolayı çok memnun olduğunu, bu risaleyi Abdülmecid'e gönderdiğini ifade eder.
 - **(216) Üstad Bediüzzaman, Hulûsi Beye** daha önceden kendisine yöneltilen bazı sorulara dair bir cevap yazdığını söyler ve **Hüsrev**'in bu soru ve cevapla ilgili bir izah istediğini, buna karşılık bu konuya dair bir zeyil yazıp onlara gönderdiğini yazar.
 - **(217) Muhyiddin-i Arabî hakkındaki sorunun cevabına bir zeyildir.** Bazı insanların Vahdetü'l-Vücut meşrebine teveccüh etmelerinin altında yatan sebeplerden ikisi açıklanır.

-
- **(218) Yirmi İkinci Mektubun Hâtimesindeki Gıybet Bahsine Bir Zeyildir**
 - **(219) Üstad Bediüzzaman'ın kendisiyle görüşmek isteyenlere yazdığı ve bazı yakınlarına gönderdiği mektubudur**
 - **(220) Üstad Bediüzzaman'ın mektubudur.** Bu mektubunda, altı ayrı meselenin izahını yapar. Bu maddelerde salâtle beraber selâmın zikredilmesini, tabiat ve küfrün mânevî bir Cehennem olduğunu, ehl-i küfrün dünyada bazen ehl-i hidayete galip olmasının sırrını, Kur'ân'ın baştan sona mu'cize oluşunu, otuz üç adet Sözlerin ve otuz üç adet Mektupların tamamına neden Risaletü'n-Nur namı verildiğini izah eder.
 - **(221) Hulûsi Yahyagil'in dışlerin kaplanıp kaplanamayacağı sorusuna Üstad Hazretlerinin verdiği cevaptır**
 - **(222) Üstad Bediüzzaman'ın “Üç cesetli bir ruh” şeklinde nitelediği, İslâm karyesinden Hâfız Ali, Sabri Arseven ve Kuleönü'nden Sarıbıçak Ali'nin mektubudur.** İhlâs Risalesi, Yirmi İkinci Lem'a ve Keramet-i Aleviye Risalesiyle ilgili mülâhaza ve intibalarını dile getirirler.
 - **(223) Üstad Bediüzzaman'ın Hüsrev Altınbaşak'a yazdığı mektubudur.** Hüsrev Altınbaşak'ın Sözler'e başlamadan iki ay evvel gördüğü rüyasını yorumlar ve Hüsrev'in yazdığı Mu'cizât-ı Ahmediye (a.s.m.) Risalesiyle ilgili iltifatlarını yazar.
 - **(224) Üstad Bediüzzaman'ın Sabri Arseven'e yazdığı bir mektubudur.** Risale-i Nur'un, nurlu ve hakikî ilm-i kelâmın dersleri olduğundan bahseder. Kendisinin âhîrzamanda gelecek ve kelâm ilminin imanî meselelerini en güzel şekilde anlatacak olan büyük şahsiyete bir hizmetkâr ve bir asker olduğunu yazar.
 - **(225) Üstad Hazretlerinin, Sabri, Hâfız Ali, Hüsrev, Re'fet, Bekir, Lütfü ve Rühdü Efendilere hitaben yazdığı mektubudur.** Mektupta, yaşanan yeni bir hâdisenin tahlili yapılır.
 - **(226) Üstadın Hulûsi Yahyagil'e yazdığı mektubudur.** Üstad, talebesi Halil Nâci'nin başına gelen dünyevî bir musibet karşısında yenilmeyeceği temennisini aktarır.
 - **(227) Üstad Bediüzzaman'ın mektubudur.** Üstad, Allah'ın yardımı ile kanaat ve iktisadın kendisini ihtiyaçtan kurtardığını belirterek halini arz eder.
 - **(228) Üstad Bediüzzaman'ın Hulûsi Beye hitaben yazdığı mektubudur.** Hulûsi Beyin, maddî rütbesinden çok, mânevî yüksek rütbesinden dolayı istihdam olunduğunu ve ayrı ayrı yerlere gönderildiğini belirtir.
 - **(229) Yıldız Mektubu. Üstad Bediüzzaman'ın Sabri, Hüsrev, Hâfız Ali, Re'fet, Bekir, Lütfü, Rühdü Efendilere hitaben yazdığı mektubudur.** Cemâziye'l-Âhir ayında meydana gelen bir gök olayıyla bağlantılı bir mesele hakkında açıklamalar yapar. Kur'ân nüshasında yer alan Lafza-i Celâllerin (Allah kelimelerinin) tevafukunun çok güzel olduğunu belirtir ve Lafza-i Celâl tevafukunun kaç kez, nasıl oluştuğu ve “Rab” ismiyle olan tevafuku hakkında izah yapar.
 - **(230) Üstad Bediüzzaman'ın mektubudur.** Üstad, kendi hattıyla

yazdığı fihriste-i hurufu talebelerine gönderip, talebelerinin hattının ne kadar kıymetli olduğunu ortaya koymak istediğini ifade eder.

- **(231) Hüsrev Altınbaşak'ın mektubudur.** Hz. Muhammed'in (a.s.m.) doğumunda bütün putların kırılması gibi, Cemâziye'l-Âhir ayında vuku bulan gökyüzü olayının da Avrupa suretperestliğinin kökünü kesecek diye düşündüklerini ve çok sevindiklerini dile getirir. Üstadın gönderdiği Kur'ân nüshasında görünen tevafukların ne kadar şirin ve hayret verici olduğunu ifade eder.
- **(232) Hüsrev Altınbaşak'ın mektubudur.** Kur'ân-ı Kerimi kendi hattıyla ilk başladığı sıralarda yaşadığı bazı zorlukları ifade eder. Daha sonra yazdığı hatta Lâfza-i Celâllerde tevafuklar olduğunu görünce bu zorlukların zail olduğunu dile getirir.
- **(233) Milaslı Halil İbrahim Çöllüoğlu'nun mektubudur.** Risale-i Nur'un rehberliğinin yeryüzünü aydınlatan bir nur ve insanlığı kurtarıcı bir mürşid olduğunu anlatır.
- **(234) Hulûsi Beyin mektubudur.** Nur talebelerinin beş çeşit ibadet yaptığından bahseder ve On Yedinci Lem'adaki her bir Nota'nın hangi âyete tekabül ettiği konusunda bilgi verir.
- **(235) Doktor Abdülbakî Beyin mektubudur.** On Dokuzuncu Mektup hakkında övgüler sıralar ve bu risalenin kendi zihninde yer eden Asr-ı Saâdete ait bazı karanlık noktaları aydınlattığını, kalbinin en derin yerlerine nüfuz ederek nurlandırdığını yazar.
- **(236) Bekir, Re'fet, Hüsrev ve Rüşdü Beyler tarafından yazılan bir mektuptur.** Bediüzzaman'ın eserlerinin siyasî gayeler taşımadığını ve iman hakikatlerini açıkladığını belirtilir. Ayrıca sadaka ve hediye kabul etmediği vurgusunu tekrar yapar.
- **(237) Hulûsi Beyin mektubudur.** Risale-i Nur hizmetinin Asr-ı Saadetten beri büyük şahıslarca işaret edilen bir hizmet olduğunu ve onların himayesinin bu hizmet üzerinde devam ettiğini örneklerle dile getirir. Ayrıca İktisat Risalesi, İhlâs Risaleleri ve Yirmi Beşinci Lem'a hakkındaki görüşlerini aktarır.
- **(238) Kuleönülü Hacı Osman'ın mektubudur.** Hastalar Risalesinin mânevî yaraları tedavi ettiğini, bu eserleri yazmayı çok istediğini, ancak okuma-yazması olmadığı için üzülen bu hizmete bir hizmetçi veya postacı olarak kabul edilmek istediğini belirtir.
- **(239) Müzeyyene Hanımın bir mektubudur.** Üstad Bediüzzaman'ın ne kadar büyük bir mürşid olduğundan ve yazdığı hakikatlerin zulmet ve gafleti nura dönüştürdüğünden bahseder.
- **(240) Müzeyyene Hanımın bir mektubudur.** Risale-i Nur'dan elde ettiği feyizden, yeterince hizmet edememekten duyduğu üzüntüden ve Üstadın Barla'dan ayrılmasının kendisinde bıraktığı derin hüzünden bahseder.
- **(241) Üstadın Hoca Sabri Efendi ve Hâfız Ali'ye yazdığı bir mektubudur.** Üstad Hazretleri, rüyasında **Sabri Arseven**'i gördüğünü ve kendisine inayat-ı seb'a (Yedinci Risale olan Yedinci Mesele) adındaki inayetler varken Onuncu Sözün küçük inayetine niçin bu kadar çok önem verdiği sorusunu cevaplar. Bu rüyâdan dolayı, Onuncu Sözdeki bu küçük

inayete önem vermesinin üç sebebini anlatır.

- **(242) Üstad Bediüzzaman'ın Sabri, Hüsrev, Ali, Re'fet, Bekir, Lütfü, Rüştü Efendilere yazdığı bir mektubudur.** Tevafukların, Hâlık-ı Zülcelâlin hususî iltifatı anlamına geldiğini, bu tevafukların önemli olduğunu, doğruluğuna kesin kanaat getirdiğini anlatır ve Onuncu Sözün tevafuklarından örnekler verir.
- **(243) Mesud Efendinin bir mektubudur.** Rüyasında Üstadın kendisini ahiret saadetine ulaştıracağı söylenir ve bu yüzden Üstad Hazretlerinin duasına ne kadar muhtaç olduğunu ifade eder.
- **(244) Üstadın İbrahim Hulûsi Beye yazdığı mektubunda,** Yirmi Altıncı Mektubun Dördüncü Mebhasının Birinci Meselesi ele alınır. Hulûsi Beyin bulunduğu yerde yaptığı hizmetin ne kadar önemli ve başarılı olduğu anlatılır.
- **(245) Üstad Bediüzzaman'ın biraderlerine yazdığı bir mektubudur.** Halet-i ruhiyesini, “Geçmiş ömrü israf ettik, çok mübarek zâtlar, ahbablar kaybettik, o mübareklerle beraber âhirete çalışmadım” meâline gelen bir şairin mısralarıyla anlatır.
- **(246) Tevafukat-ı gaybiye ile ilgili yöneltilen bir soruya Üstad tarafından ikna edici cevaplar verilir**
- **(247) Onuncu Söz hakkındaki tenkitlere karşı,** Üstadın kardeşi Abdülmecid'in yaptığı savunmanın eksik kalan birkaç yanını izah eder.
- **(248) Üstadın Hulûsi Beye yazdığı bir mektubudur.** İki acemi katibin çoğalttığı Mu'cizât-ı Ahmediyedeki tevafuklardan bahseder ve içindeki tevafukları belirgin bir şekilde gösteren nüshalar yazdırıldığını ifade eder.
- **(249) Üstad Bediüzzaman'ın mektubudur.** Yirmi Dokuzuncu Mektubun doğrudan doğruya i'câz-ı Kur'ân'ın bir aynası olduğunu söyler ve Yirmi Sekizinci Mektubun Yedinci Meselesindeki tevafuktan bahseder.
- **(250) Binbaşı Asım Beyin sorduğu,** “Kur'ân âyetlerinin altı bin altı yüz atmış altı (6666) olmasının, Kur'ân'ın yeryüzünde altı bin altı yüz atmış altı (6666) yıl hüküm süreceğine işaret ettiği” sorusuna Üstadın verdiği cevabının yer aldığı mektuptur.
- **(251) On Beşinci Notanın Üçüncü Meselesidir.** Burada Üstad Bediüzzaman, kendimize ait zannettiğimiz her şeyin asıl sahibinin Allah olduğunu, bize ise, sahibinin istediği çerçevede kullanmak üzere, emaneten verildiğini anlatır.
- **(252) Üstad Bediüzzaman'ın Re'fet Beye hitaben yazdığı mektubudur.** Kur'ân hizmeti dairesine yeni girdiği için Üstad Hazretleri tarafından talebeliğine kabul edilmesiyle ilgili açıklamalarda bulunur.
- **(253) Üstad Bediüzzaman'ın Re'fet Beye hitaben yazdığı mektubudur.** Onun evliliğini tebrik eder ve ardından yeni hayatının, Risalelerin hakikatine karşı yeni bir şevk uyandırması temennisinde bulunur.
- **(254) Üstad Bediüzzaman'ın Re'fet Beye hitaben yazdığı mektubudur.** Tekrar hizmete başlamasından duyduğu memnuniyeti ifade eder. Nur talebelerinin en önemli vazifelerinden birisinin bir çocuğa Kur'ân öğretmek olduğunu söyler.
- **(255) Üstad Bediüzzaman bu mektubunda bir talebesine,** yaşadığı

hususî müşkilatı çözmeye yönelik tavsiyelerde bulunur.

- **(256) Üstad Bediüzzaman'ın Re'fet Beye hitaben yazdığı mektubudur.** Re'fet Bey ve onun gibi talebelere sahip olmaktan çok memnun olduğunu ve Allah'a şükrettiğini ifade eder. Re'fet Beyin İsm-i Âzamın mahiyetiyle ilgili sorduğu soruya cevap verir.
- **(257) Üstad Bediüzzaman'ın Re'fet Beye hitaben yazdığı mektubudur.** Üç ayların çok önemli olduğunu, bu yüzden çoğaltılmasının ve mütalaasının çok kazanç sağlayacağını belirtir.
- **(258) Üstad Bediüzzaman'ın Re'fet Beye yazdığı mektubudur.** Bu mektubunda Bediüzzaman Said Nursî, İslâma hücum edenlerin mutlaka cezalarını bulacağını söyler. Buna ilave olarak Bedreddin isimli bir çocuğun Risale-i Nur'a olan ilgisinden dolayı evlatlık mertebesinden talebelik mertebesine yükselmekte olduğunu ifade eder. Ayrıca kendi el yazısıyla bir mektup isteyen Re'fet Beye elle yazmanın kendisine çok zor geldiğini yazar.
- **(259) Üstad Bediüzzaman'ın mektubudur.** Üstadın her mektubun başına “Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp Onu tesbih etmesin” meâlindeki âyeti eklemesindeki hikmeti ve yedi büyük günahın hangileri olduğuna dair soruları cevaplar.
- **(260) Üstad Bediüzzaman,** Mu'cizât-ı Ahmediye Risalesi ile İ'câz-ı Kur'âniye Risalesi olan Yirmi Beşinci Sözün çoğaltılmasıyla ilgili bilgi verir.
- **(261) Üstadın Re'fet Beye hitaben yazdığı mektubudur.** Risale-i Nur'un mânevî bir gıda olduğunu anlatır. Ölümünden sonra tasarrufları devam eden Gavs-ı Âzam, Mâruf-u Kerhî ve Şeyh Hayâtü'l-Harrânî gibi kutuplardan bahseder.
- **(262) Üstad Bediüzzaman'ın Re'fet Beye hitaben yazdığı mektubudur.** Üstad, sürekli gözlem altında tutulmasından dolayı bazı hizmetlerin aksadığını, ancak bütün bunların, nazarında hiçbir ehemmiyetinin olmadığını anlatır ve Re'fet Beyin, Yemen imamı Zeydîler Seyidi hakkındaki sorusuna kısaca cevap verir.
- **(263) Üstad Bediüzzaman'ın Re'fet Beye hitaben yazdığı mektubudur.** “Bir şeyden her şeyi yapmak ve her şeyi bir tek şey yapmak” hakikatinden neyin kastedildiğini izah eder.
- **(264) Üstad Bediüzzaman'ın Re'fet Beye hitaben yazdığı mektubudur.** Re'fet Beyin yazısının, yeğeni Abdurrahman'ın yazısına aynen benzediğini belirtir. Ruhun de ona benzemesini çok arzu ettiğini söyler.
- **(265) Üstad Bediüzzaman'ın Re'fet Bey ve Hüsrev Efendiye hitaben yazdığı mektubudur.** Re'fet ve Hüsrev Efendilerin “Es-sebebü ke'l-fâil” (bir şeye sebep olan, o işi yapmış gibi olur) sırrınca, iman hakikatlerini ulaştırdıkları her bir kişinin sevaplarından aynen hisseli olduklarını söyler.
- **(266) Üstad Bediüzzaman'ın Re'fet Beye hitaben yazdığı mektubudur.** Üstad Hazretleri mektubunda, On Dokuzuncu Mektuptaki salâvat-ı şerifenin her sayfada birbirine bakmasının tesadüf işi olamayacağını, gaybî bir kastla derc edilen bir belâgat ve letafetin tereşshatı, sızıntıları olduklarını belirtir.
- **(267) Üstad Bediüzzaman'ın Re'fet Beye hitaben yazdığı mektubudur.** Üstad, Re'fet Beyin On İkinci Lem'anın izahıyla ilgili isteğine

bir açıklama yapar ve ardından Âl-i Abâ hakkındaki sorusuna kısaca cevap verir.

- **(268) Üstad Bediüzzaman'ın Re'fet Beye hitaben yazdığı mektubudur.** Re'fet Beyin dünyaya gelen kızının doğumunu tebrik eder ve “Erkek çocuk kız gibi değildir” meâlindeki âyete işaret ederek dua eder. Herkesin her Risaleyi anlamaya gücünün yetmediğini, zaten her Risalenin hepsini anlamaya da ihtiyacı olmadığını belirtir. Ayrıca Âlem-i Misâlin mahiyetini izah eder.
- **(269) Üstad Bediüzzaman'ın Re'fet Beye hitaben yazdığı mektubudur.** Aralarında olan üstadlık, kardeşlik ve dostluk görüşmelerinin ne şekilde olduğunu açıklar. “Erkek çocuk kız gibi değildir” meâlindeki âyetle bağlantılı olarak Hz. Peygamber Efendimizden (a.s.m.) rivayet edilen “Erkek çocuklarınızı seviniz” meâlindeki hadis-i şerif hakkında açıklama yapar. Ayrıca İbrahim Hakkı'nın “Cû' İsm-i Âzamdır” sözü hakkında izahta bulunur.
- **(270) Üstad Bediüzzaman'ın Re'fet Beye hitaben yazdığı mektubudur.** Re'fet Beyin letâif-i aşere ile mânâ-yı ismî ve mânâ-yı harfînin mahiyeti hakkındaki sorularına cevap verir.
- **(271) Üstad Bediüzzaman'ın Re'fet Beye hitaben yazdığı mektubudur.** Müslim-i gayr-ı mü'min ile mü'min-i gayr-ı müslimin ne anlama geldiğini, ecel-i mübrem ile muallâk'ın ne olduğunu, risalelerdeki otuz üç sayısının çokça tekrar edilmesindeki hikmetin ne olduğunu açıklar.
- **(272) Üstad Bediüzzaman'ın Re'fet Beye hitaben yazdığı mektubudur.** Re'fet Beyin soruları ve yazı hizmetinin birçok cihetlerden bir ibadet olduğu hakkında açıklamalar yapar.
- **(273) Üstad Bediüzzaman'ın Re'fet Beye hitaben yazdığı mektubudur.** Re'fet Beyin Ramazan orucunun keffaretiyle ilgili sorusuna cevap verir. Bu tür fıkha yönelik meselelerden ziyade, iman esaslarıyla meşgul olunması gerektiğini belirtir.
- **(274) Hüsrev Altınbaşak'ın, Üstad Bediüzzaman'ın kendisine kızdığını zannedip, bir meseleye dair üzülmeye yazdığı mektubundan bir bölümdür.**
- **(275) Hâfız Ali'nin mektubudur.** “Göklerin ve yerin yaratılışı ile dillerinizin ve renklerinizin, seslerinizin ve simalarınızın farklılığı da yine Onun âyetlerindedir” meâlindeki âyetten yola çıkarak Risale-i Nur'un her bir parçasının gördüğümüz şu âlemin tilsimini tam olarak açan ve keşfeden anahtar olduğu yorumunu yapar.
- **(276) Üstadın Bediüzzaman'ın mektubudur.** Rühdü Efendinin kendisine gönderdiği otuz liradan, üç banknotu onun adına hayırlı işlere kullanmak üzere aldığını ve kalan yirmi yedisini geri gönderdiği söyler. İhtiyacı olmadığı ve düsturuna ters olduğu için gönderdiğini belirtir.
- **(277) Üstadın Hulûsi Beye yazdığı bir mektubudur.** Hüsrev Altınbaşak'la ilgili yaşadığı bir tevafuktan, Yirmi Dokuzuncu Sözdeki tevafuktan ve bu tevafukun fitrî ve ihtiyarsız olmasından dolayı bir keramet sayılabileceğinden söz eder. Ayrıca Risale-i Nur şakirtleri ve yazıcılarının çoğalmasından; ne vakit az fütur başlasa, bir teşvik kamçısı hükmünde bir gelişmenin yaşandığından bahseder.
- **(278) Üstad Bediüzzaman'ın mektubudur.** Risale-i Nur mesleğinin bir

-
- şevk ve zevk kaynağı olan tevafuk lâtifelerinden bazı örnekler sunulur.
- **(279) Üstad Bediüzzaman'ın mektubudur.** Kalben rahatsızlığından dolayı Süleyman Efendi, Şamlı Hâfız Tefvik, Abdullah Çavuş ve Mustafa Çavuş'tan başkasını kabul etmediğini kısaca bildirir.
 - **(280) Üstad Bediüzzaman'ın Isparta Cumhuriyet Müddeiumumîliğine yazdığı mektubudur.** Dokuz sene boyunca kendisini sebepsiz olarak zorunlu ikamete memur ettiklerini, bu süre içinde hiçbir zaman siyasetle ilgilenmediğini anlatır. Bütün bu sıkıntılara sabırla karşılık verdiği halde kendi aleyhinde bir iddianın yayıldığını söyleyerek bu konuda kendisini savunmak mecburiyetinde kaldığını ifade eder.
 - **(281) Ahmed Nazif Çelebi'nin Üstad Bediüzzaman'a yazdığı mektubudur.** Ahzâb Sûresinin 41-47. âyetlerinin mânâ-yı işâriyle Risale-i Nur'a baktığını; âyetlerde sayılan vasıflara haiz olması ve vazifelerini yerine getirmesi cihetiyle Risale-i Nur'a remizler ve işaretler olduğunu ifade eder.
 - **(282) Ahmed Nazif Çelebi'nin,** bayram münasebetiyle takdim ettiği hediyenin kabul edilmemesi üzerine yazdığı mektubudur.
 - **(283) Abdurrahman Tahsin'in Üstad Bediüzzaman'a yazdığı mektubudur.** Risale-i Nur dairesinde olmaktan duyduğu memnuniyeti ve hızlı yazamamaktan hissettiği üzüntüyü ifade eder. Mektubunda Üstadı konu alan şiirine de yer verir.
 - **(284) Ahmed Nazif Çelebi'nin Üstad Bediüzzaman'a yazdığı mektuptan bir bölümdür.** Maddî ve mânevî şeklinde olarak nitelendirdiği Nur hizmetlerinden çekinmenin mümkün olmadığını, Risale-i Nur'un aracılığıyla Allah'a, Kur'ân'a ve Resul-i Ekreme (a.s.m.) sıkı sıkıya bağlandığını ifade eder.
 - **(285) Üstad Bediüzzaman'ın bir mektubudur.** Risale-i Nur hizmetinde kendi vazifesinin tamamlandığını, ama talebelerinin vazifelerinin bitmediğini beyan eder. Onlara kalan bu vazifelerin Risale-i Nur'un izahını tamamlama, haşiyelerle açıklama ve ispatı olduğunu söyler.
 - **(286) Yusuf Toprak'ın Üstada yazdığı mektubudur.** Mânevî yaralarına bir doktor ararken Üstadın eserleriyle karşılaştığını ve o yaralara ilâçlar bulduğunu, bu hizmette ömrünü harcayacağına söz verdiğini bildirir.
 - **(287) İhsan Sırrı'nın Üstada yazdığı mektubudur.** Babası vesilesiyle aldığı selâmdan çok memnun olduğunu; Risale-i Nur dairesi içine girmeye çok muhtaç olduğunu ve bunu çok arzuladığını ifade eder.
 - **(288) Küçük Hüsrev Mehmed Feyzi'nin Üstada yazdığı mektubudur.** Mektubunda Risale-i Nurun mahiyetini ve Üstadının ona olan mazhariyetini anlattığı çok veciz bir şiirine yer verir.
 - **(289) Üstadın Hulûsi Beye yazdığı mektubudur.** Bayramını, ciddî hizmetini ve sadakatini tebrik eder. Kendisinin her zaman muhataplarının ilk safında yer aldığını belirtir. Onunla aralarındaki irtibatın mahiyetinden bahseder.
 - **(290) Üstad Bediüzzaman'ın bir mektubudur.** Tahirî Beyin ziyaretinden; Hulûsi Beyin istediği Risalelerden; Risale-i Nur'un ciddî fütuhatından ve perde altından tenvir kaidesine âzamî itaat etmenin zaruretinden bahseder.

-
- **(291) Üstad Bediüzzaman'ın Hulûsi Beye yazdığı mektubudur.** Kendisinin nurlu hizmetini tebrik eder ve kardeşler arasındaki ilk sıradaki yerini koruduğunu söyler. Risale-i Nur'un fütühatının büyük kahramanlarla, her yerde devam ettiğini belirtir.
 - **(292) S.A. imzalı bir mektuptur.** Kendisini merak etmemesini söyler.
 - **(293) Üstad Bediüzzaman'ın bir mektubudur.** Nur'un makinistleri olarak nitelendirdiği talebelerinden Terzi Mehmed, Halil İbrahim ve mâsumların küçük kahramanlarından Talât ve arkadaşlarından duyduğu memnuniyeti ifade eder. Namazın kısaltılması ve takdim-tehiri ile ilgili fikhî soruya kısaca cevap verir.
 - **(294) Üstad Bediüzzaman'ın, kardeşi Abdülmecid'e yazdığı mektubudur.** Oğlu Fuad'ın genç yaşta vefatının, onu dünyanın kötü hallerine bulaşmadan kurtardığını, Risale-i Nur'un vesilesiyle imanla kabre girdiğini hissettiğini, diğer yeğeni Abdurrahman gibi, onu da duasına daima katacağını bildirir.